

KS. STANISŁAW MICHAŁOWSKI

STAN AKTUALNY I PERSPEKTYWY APOSTOLSTWA CHORYCH W POLSCE

Dekret o apostołstwie świeckich (*Apostolicam actuositatem*) Soboru Watykańskiego II stwierdza: „Kościół otacza szczególnym szacunkiem miłosierdzie względem ubogich i chorych oraz tak zwane dzieła miłosierdzia i wzajemnej pomocy, mające na celu niesienie pomocy w różnych potrzebach ludzkich” (nr 8).

Takim dziełem dla chorych i cierpiących w Polsce od 70 lat jest Apostolstwo Chorych, którym obecnie duszpasterzuje od 19 XI 1986 r. z ramienia Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski czwarty z kolei w tym okresie krajowy sekretarz Apostolstwa Chorych – ks. prałat dr Czesław Podleski. Zespół pracowników tworzą – sekretarz ks. dr Czesław Podleski oraz cztery pracownice biurowe: p. Barbara odpisująca na korespondencję, p. Danuta zajmująca się redagowaniem listu do chorych, p. Jadwiga zajmująca się sprawami finansowymi i p. Katarzyna, odpowiedzialna za kolportaż.

I. REDAGOWANIE MIESIĘCZNIKA

Kontakt z chorymi Sekretariat Apostolstwa Chorych utrzymuje głównie przez redagowanie miesięcznika „Apostolstwo Chorych”, który ukazuje się od samego początku z przerwą w czasie II wojny światowej oraz dwóch miesięcy stanu wojennego (styczeń, luty 1982 r.). Miesięcznik od kwietnia 1998 r. ukazuje się w kolorze, objętości 20 stron formatu A 5, w nakładzie 55 000 egzemplarzy (objętość zwiększyła się o cztery strony).

Najczęstszą tematyką listu do chorych i niepełnosprawnych jest comiesięczna odezwa księdza Sekretarza, aktualne wydarzenia z życia Kościoła, „Chorzy piszą do nas”, rubryka dla głuchoniemych oraz artykuły poruszające tematykę cierpienia i uczestnictwa chorych w życiu Kościoła. Dużą poczytnością wśród chorych cieszy się rubryka „Kapłan wśród chorych”, a także wspomnienia Anny Dutkiewicz „W służbie najmniejszym”, Orędzia Ojca Świętego Jana Pawła II na Światowe Dni Chorego, obchodzone co roku 11 lutego – w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Lourdes, a także każdego roku zamieszczane w numerze marcowym „Rozważania drogi krzyżowej” dla chorych. Ludzie chorzy bardzo często nawiązują ze sobą kontakt przez miesięcznik, odnajdując chętnych do prowadzenia korespondencji w rubryce „Pragną korespondować” i „Ogłoszenia”.

II. INTERNET

Nowością na skalę trzeciego tysiąclecia jest posiadanie przez Apostolstwo Chorych swojej strony w Internecie. Za pomocą odpowiednich „przycisków” na całym świecie można otrzymać informacje, czym jest Apostolstwo Chorych, poznać jego historię, przeczytać wszystkie artykuły zamieszczone w miesięczniku, a także dowiedzieć się, jak można zostać członkiem tego stowarzyszenia. W ten sposób można wysłać list do redakcji. Sekretariat korzysta z życzliwości kurii i serwera Opoka.

III. KOLPORTAŻ

„Apostolstwo Chorych” dociera do każdej diecezji, a także poza granice kraju. Prenumeratorów indywidualnych jest prawie 13 000, natomiast prenumeratorów zbiorowych około 42 000. Pismo kierowane jest przede wszystkim do poszczególnych parafii, domów starców, domów chronicznie chorych, domów rencistów, do Państwowych Domów Pomocy Społecznej oraz do osób udzielających pomocy ludziom chorym i w podeszłym wieku. Korzyścią wysyłki zbiorowej jest to, że istnieje możliwość przeczytania gazetki i podania jej następnej osobie. Minusem zaś jest to, że większość osób korzystających za pośrednictwem innych z gazetki, nie utrzymuje listownego kontaktu z Centralą Apostolstwa Chorych.

Miesięcznik w kraju rozprowadza Spółka Akcyjna „Ruch” Ponadto Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych Ruch w Warszawie wysyła 200 egzemplarzy do krajów zachodnich, takich jak Niemcy, Anglia, Austria, Belgia, Francja, Holandia, Portugalia, Szwecja, Włochy, a także do Australii, Brazylii.

IV. PERSPEKTYWY APOSTOLSTWA CHORYCH

Przyszłość pobożnego stowarzyszenia Apostolstwo Chorych wiąże się z zadaniami stojącymi przed całym duszpasterstwem chorych w Polsce. Stowarzyszenie to tworzy wspólnota ludzi, którzy są umiłowaną i uprzywilejowaną częścią Kościoła – jak nazywa chorych sam doświadczony cierpieniem Ojciec Święty Jan Paweł II.

Perspektywy tego dzieła zarysowują się optymistycznie, wszak jest to dzieło Boże, którego siła tkwi w służbie i dawaniu świadectwa. Apostolstwo Chorych jest służbą specyficzną, bo centralną jego postacią jest każdy chory, noszący krzyż z napisem „Razem z Chrystusem jestem przybity do krzyża” (Ga 2,19) – znak przynależności do wielkiej rodziny Apostolstwa Chorych. Kapłan stoi z boku, jako ten, który przyszedł służyć. Rola kapłana sprowadza się jedynie do inspirowania, a każdy chory sam musi podjąć decyzję, by przyjąć cierpienie z ręki Boga Ojca z poddaniem się Jego woli. Jest to bardzo często decyzja ogromnie trudna, zwłaszcza wtedy, gdy w chorym rodzi się bunt i pytanie, dlaczego właśnie mnie to spotkało, a nie kogoś innego?

Przynależność do Apostolstwa Chorych jest także świadectwem o Bogu, o sensie choroby i cierpienia, a także o sensie życia. I trzeba właśnie w tym

miejscu przypomnieć trzy warunki przyjęcia do Apostolstwa Chorych, które stanowią istotę Apostolstwa Chorych, istotę nie do końca życia, ale na czas choroby:

1. Przyjąć cierpienie z poddaniem się woli Bożej.

2. Znosić je cierpliwie, po chrześcijańsku, w zjednoczeniu z Jezusem, który się za nas ofiarował na krzyżu, ofiaruje w Eucharystii i wciąż żyje w Kościele.

3. Ofiarować swe cierpienia Bogu w intencji przybliżenia królestwa Bożego, za zbawienie świata, za Kościół, za Ojczyznę, w intencji Ojca Świętego.

Każdy chory zgłaszający się do Krajowego Sekretariatu Apostolstwa Chorych w Katowicach otrzymuje dyplom, krzyżyk, obrazek z wizerunkiem Matki Bożej Uzdrawienie Chorych, a także drukowane listy miesięczne pt. „Apostolstwo Chorych”.

Te zadania, które omówiłem odnoszą się do chorych. Warto jeszcze przedstawić zadania stojące przed nami, czyli tymi, którzy posługują chorym. Te zadania, a nawet obowiązki w myśl przesłania Chrystusa: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, Mnieście uczynili” – obejmują przede wszystkim posługę kapłańską. Kapłan w dzisiejszych czasach ma swobodny dostęp do każdego chorego przebywającego w szpitalu, domu opieki czy hospicjum, może nie tylko stanąć przy łóżku chorego, ale побыć dłużej, podjąć indywidualny dialog z chorym.

Ważnym zadaniem jest zainteresować wszystkich kapelanów szpitalnych, proboszczów, wikariuszy dziełem Apostolstwa Chorych, aby z kolei oni informowali o pobożnym stowarzyszeniu.

Bardzo istotna jest posługa sakramentalna sprawowana wobec chorych, przede wszystkim sakrament pokuty, który daje im pokój i radość, a jednocześnie zbliża do Boga.

Następnym etapem formacji wewnętrznej jest Msza św., zarówno ta, w której chory uczestniczy za pośrednictwem radia, jak i ta, sprawowana w jego domu, gdzie kapłan jednoczy ściśle z Chrystusem chorego i jego bliskich we wspólnej Eucharystii.

Kolejnym etapem jest częsta Komunia św., której chorzy w swoich listach wręcz się domagają. Piszą, że w szpitalach mimo bólu byli pełni radości, bo każdego dnia kapłan szpitalny przynosił im Komunię św., a kiedy wrócili do domu, odczuwają brak codziennego Chleba eucharystycznego, mimo że obecnie mamy świeckich szafarzy Komunii św.

Korzystnie by było, aby diecezjalni duszpasterze chorych mieli kontakt z Krajową Centralą Apostolstwa Chorych, aby byli inspiratorami tego stowarzyszenia w swoich diecezjach, organizowali dni skupienia dla chorych w sanktuariach Maryjnych swoich diecezji, organizowali spotkania kapelanów szpitalnych oraz rekolekcje dla służby zdrowia w różnych częściach swojej diecezji. Kolejnym ważnym wyzwaniem dla duszpasterstwa chorych jest obchodzony w tym roku już po raz siódmy z inicjatywy Ojca św. Jana Pawła II Światowy Dzień Chorego, którego celem jest uwrażliwienie jak największego grona ludzi na problemy dotyczące posługiwania ludziom chorym. O tym, z jakim przeżyciem sami chorzy odbierają ten dzień, świadczą ich listy nadchodzące do Krajowego Sekretariatu z racji Światowego Dnia Chorego.

Są jeszcze zadania stojące przed środkami masowego przekazu, zwłaszcza katolickich rozgłośni radiowych. Chodzi o to, aby audycje dla chorych były odtwarzane oraz aby istniała większa współpraca m.in. Radia Maryja i Apostol-

stwa Chorych. Radio Maryja transmitowało 11 lutego br. (Światowy Dzień Chorego) Mszę św. z kazaniem ks. dra Czesława Podleskiego z Kościoła Matki Bożej z Lourdes w Warszawie; ksiądz Sekretarz wziął też udział w nocnych rozmowach z chorymi, jednakże warto zadbać o stałe audycje nadawane dla chorych, którzy są przecież odbiorcami katolickich audycji radiowych.

Obecnie wychodzi w Polsce dwadzieścia czasopism poruszających tematykę choroby i cierpienia. Dowodzi to, że wreszcie ta ważna tematyka jest dostrzegana i w różnej formie uwzględniana na łamach prasy. Ale trzeba przy tym podkreślić, że żadne czasopismo nie zastąpi miesięcznika „Apostolstwo Chorych”, wychodzącego od 70 lat. Uczy ono chrześcijańskiego pojmowania sensu cierpienia, pozwala na utrzymywanie regularnego kontaktu chorych z Krajową Centralą i jednoczy chorych w jedną rodzinę skupioną wokół cierpiącego Chrystusa.

Niech posługa ludzi zdrowych na rzecz chorych wypełnia słowa Chrystusa Pana: „Cokolwiek czyniliście jednemu z tych najmniejszych, Mnieście czynili”, a pobożne stowarzyszenie, jakim jest Apostolstwo Chorych, niech rozwija się przez długie lata ku pożytkowi chorych i niepełnosprawnych oraz zdrowych, którzy mogą im służyć.